

Månedens salme: 813 – Solen begynder at gløde

Lars Busk Sørensen / Willy Egmose

Lars Busk Sørensen beretter selv om sin salme, at den oprindeligt at skrevet til FPF's landslejr i 1991. En morgensalme blev han bedt om at skrive og Willy Egmose skulle sætte melodi til – Lars Busk Sørensen blev meget glad for denne opfordring, da han på den måde genoplevede sin egen landslejr i 1947 – den første efter krigen.

Salmen passer både til børn og voksne og går ud fra skabelsesberetningen.

I første vers skaber Gud lyset og dernæst planterne i andet vers – det dugvåde græs. I tredje vers dyrene, ja fuglene, der begynder at synge, og dér kommer også menneskene til, i den myldrende by i baggrunden.

I fjerde vers drejer det sig om syndefaldet. Menneskene kan pludselig kende forskel på ondt og godt, da de vågner op til en ny dag og de vælger at tro, at livet stadig er godt, selvom det rummer ondskab og lidelse.

Med femte vers er vi nået til begyndelsen af Johannesevangeliet, hvor vi læser, at Kristus er det sande lys – der kommer til verden. Med ordene i sjette vers: "Mørket i verden har tabt" hører til opstandelsesbudskabet i stedet for skabelseslyset.

Vi skal gå ud og møde lyset. Salmens hovedtema er modsætningen mellem lys og mørke. Solen sejrer over mørket om morgenen og hver eneste morgen er en skabelses morgen.

Dugperlerne på græsset er heller ikke blot dugdråber, men "dråber af glæde" for Gud træder slev ud på den hellige jord. Den jord / verden, hvor fuglene synger, byer fyldt med støj osv. Den ubrugte morgen er som nåden: Den er ny hver en morgen – en ny dag, hvor vi skal møde hinanden med tillid og vilje til det gode.

En god morgensalme, som bringer højdepunkterne i kristendommen nær. I mødet med solen kan vi vile givet livsmod og tro, fordi Gud ikke handlede engang i fortiden, men Gud er stadig aktivt til stede hver eneste morgen. Salmen appellerer også til vores sanser. Vi ser solen gløde, mærker det nyskabte lys, ser dugdråberne, lytter til fuglesangen, kan lugte duften fra markerne, og så må vi sætte os i bevægelse og gå lyset i møde.

Organist Anne-Marie Kongsgaard Helligsø

1. Solen begynder at gløde.

Mørket i verden har tabt.

Lad os gå ud for at møde

lyset Gud lige har skabt.

2. Små bitte dråber af glæde

hænger i græsset. Vi tror

det er Guds vilje at træde
ud på den hellige jord.

3. Fuglesang oppe og nede.
Støj fra en myldrende by.
Store og små gør sig rede.
Dagen er dirrende ny.

4. Markerne dufter at lykke.
Stråene bølgler så småt.
Trods alt det onde og stygge
tror vi at livet er godt.

5. Lyset er kommet til verden.
Gud har besøgt vores jord.
Udvalgt blandt stjernerne er den
klode, hvor mennesker bor.

6. Kristus stod op fra de døde.
Mørket i verden har tabt.
Lad os gå ud for at møde
lyset, Gud lige har skabt.